

چشم‌انداز مدیریت

شماره ۳۱- تابستان ۱۳۸۸

ص ص ۱۵۷-۱۳۹

اندازه‌گیری کارآیی نسبی خدمات درمانی بیمارستان‌ها با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)

اکبر عالم تبریز*، مهدیه ایمانی‌پور**

چکیده

بیمارستان به‌عنوان یک واحد اقتصادی، برای استفاده بهینه از منابع موجود، ناگزیر از به کارگیری تجزیه و تحلیل‌های کارآیی می‌باشد. داشتن سطح بالایی از کارآیی با بهبود عملیات و استفاده بهینه از امکانات، موفقیت بیمارستان‌ها را در دستیابی به اهدافشان تضمین می‌کند. رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) به‌عنوان یک ابزار پژوهشی برای تحلیل عملکرد کارآیی فنی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این پژوهش از این روش برای اندازه‌گیری کارآیی خدمات درمانی ۱۶ بیمارستان تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی و تعیین بیمارستان‌های کارا و ناکارا و رتبه‌بندی آن‌ها طی سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۸۶ استفاده شده است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد در سال ۱۳۸۴، ۴۳/۷۵ درصد، در سال ۱۳۸۵، ۳۱/۲۵ درصد و در سال ۱۳۸۶، ۳۷/۵ درصد از بیمارستان‌ها کارا بودند. نتایج تحقیق به پیشنهاداتی برای بهبود کارآیی بیمارستان‌های ناکارا از طریق صرفه‌جویی‌های بالقوه در منابع به میزان ۶۲/۴۴ درصد در زیر بنا و ۴۳/۸۸ درصد در تعداد تخت فعال و ۳۷/۱۵ درصد در تعداد پزشک و ۳۸/۵۸ درصد در تعداد پیراپزشک رسید.

کلید واژه‌ها: کارآیی فنی، کارآیی نسبی، تحلیل پوششی داده‌ها.

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۰۸/۱۵، تاریخ پذیرش مقاله: ۸۷/۱۲/۰۳

* دانشیار دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی.

** کارشناس ارشد مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول).

E-Mail: mahdiyeh_i@yahoo.com

مقدمه

از آنجا که توجه به بهداشت و درمان و سرمایه‌گذاری در این زمینه باعث افزایش بهره‌وری نیروی کار و افزایش تولید می‌شود، تخصیص منابع کافی و به کارگیری مطلوب منابع در این بخش از اهمیت به‌سزایی برخوردار است. امروزه سازمان‌های بین‌المللی که در برای ارتقاء سلامت کلیه کشورهای جهان فعالیت می‌کنند (همچون سازمان بهداشت جهانی و بانک جهانی) معتقدند آنچه که بیشتر از همه بهداشت کشورهای در حال توسعه را تهدید می‌کند اشکالاتی است که در مدیریت منابع وجود دارد تا کمبود بودجه‌های بهداشتی درمانی [۲].

سنجش میزان موفقیت سازمان‌ها در بهره‌گیری از امکانات موجود، مقایسه عملکرد آنها با هم، شناسایی سازمان‌های ناکارآ و تشخیص منشاء ناکارآیی، بررسی نقاط قوت و ضعف و تحلیل آن و ارائه راهکار مناسب برای بهبود وضعیت، از دغدغه‌های مدیران و مسئولان سازمان‌هاست. استفاده از ابزارهای علمی می‌تواند اطلاعات مفیدی برای تصمیم‌گیری در خصوص بهبود شیوه‌های انجام عملیات و تخصیص مناسب منابع به مدیران ارائه دهد. ابزار تحلیل پوششی داده‌ها در اندازه‌گیری کارآیی واحدهای مشابه کاربرد داشته و در این پژوهش از این روش برای اندازه‌گیری کارآیی خدمات درمانی بیمارستان‌های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی طی سال‌های ۱۳۸۴-۱۳۸۶ استفاده شده است. مطالعه حاضر اولین پژوهشی است که جامعه آماری با حجم ۱۶ بیمارستان را برای استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها در حوزه خدمات بیمارستانی یکی از دانشگاه‌های علوم پزشکی ایران به کار گرفته است. هم‌چنین ترکیب شاخص‌های ورودی و خروجی تا به حال در مطالعه دیگری به کار گرفته نشده‌اند و محاسبه صرفه‌جویی در منابع هر بیمارستان، در بخش پایانی مقاله، از دستاوردهای این مقاله به روش تحلیل پوششی داده‌هاست.

پیشینه کارآیی

فارل، کارآیی یک بنگاه را "تولید یک ستاده به حد کافی و بیشتر از یک مقدار مفروض نهاده" تعریف کرده است. کارآیی انواعی دارد که یکی از انواع آن یعنی کارآیی فنی، موضوع این پژوهش است. یک بنگاه از نظر فنی کارآ در نظر گرفته می‌شود اگر حداکثر خروجی دست‌یافتنی را برای سطح ثابتی از ورودی‌ها تولید کند یا اینکه از حداقل منابع برای تولید سطح مورد نظر خروجی استفاده کند. اندازه‌گیری سطح کارآیی فنی، مقایسه تمام واحدهای تصمیم‌گیرنده را برای شناسایی کارآمدترین واحد در برمی‌گیرد. این روش، "مرز کارآ"ی تولید را در سطوح بهینه در مقایسه با سازمان‌های مشابه ارائه می‌دهد و آن را با هر امتیازی از ۱ منعکس می‌کند [۹].

دو روش اصلی بین رویکردهای تجربی برای ایجاد مرز و روش‌های اندازه‌گیری کارآیی تمایز می‌گذارد: ۱. روش پارامتریک و ۲. روش ناپارامتریک، که هر دو روش‌های قطعی و تصادفی را در برمی‌گیرند. روش‌های پارامتریک به‌طور معمول رویکردهای مبتنی بر رگرسیون هستند و شکل تابع تولید خاصی برای مرز کارآیی فرض می‌کنند در حالی که روش‌های ناپارامتریک از این فرض تبعیت نمی‌کنند. روش‌های قطعی فرض می‌کنند که فاصله یک واحد از مرز کارآیی نتیجه عدم کارآیی است و این روش‌ها ممکن است به انحراف‌های (مشاهداتی که از نظر عددی با بقیه داده‌ها فاصله دارند)، خیلی حساس باشند، ولی روش‌های تصادفی فرض می‌کنند که بخشی از این فاصله تا مرز به دلیل خطای تصادفی است و این روش‌ها به انحرافات، کمتر حساس هستند [۱۰]. در جدول ۱، نمونه‌هایی از این روش‌ها آمده است. روش‌های مذکور برای اندازه‌گیری کارآیی بیمارستان‌ها، مدل‌های خوبی ارائه داده‌اند. اما می‌توان گفت که DEA قطعی در خصوص زمینه اندازه‌گیری عملکرد خدمات درمانی غالب است.

جدول ۱. روش‌های تحلیلی برای اندازه‌گیری کارآیی [۱۰]

روش اندازه‌گیری کارآیی	پارامتریک	غیر پارامتریک
قطعی	-برنامه‌ریزی پارامتریک ریاضی -تحلیل مرزی قطعی	تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)
تصادفی	تحلیل مرزی تصادفی	تحلیل پوششی داده‌های تصادفی

مفهوم تحلیل پوششی داده‌ها

ابزار تحلیل پوششی داده‌ها یا DEA یک مدل ارزیابی ناپارامتریک مرزی است که برای اندازه‌گیری کارایی نسبی و عملکرد یک مجموعه از موجودیت‌های قابل مقایسه (که واحدهای تصمیم‌گیرنده DMU نامیده می‌شود) در تبدیل ورودی‌ها به خروجی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این روش بدون تعیین فرضی از شکل تابع تولید، و با حل مدل‌های بهینه‌سازی، با استفاده از اطلاعات مربوط به میزان ورودی‌ها و خروجی‌های واقعی واحدهای تصمیم‌گیرنده، یک تابع مرزی اطراف عوامل ورودی و خروجی را مطالعه مطالعه می‌کند. این مرز شامل بخش‌های خطی است که نه تنها کارآترین واحدهای کارآیی فعلی، بلکه تحلیلی درباره واحدهای ناکارآ فراهم می‌کند. مزیت DEA این است که "مرز کارایی" می‌تواند تعمیم داده شود و به‌عنوان یک الگو برای سازمان‌های مشابه به کار گرفته شود [۱۱]. واحدهای تصمیم‌گیرنده‌ای که شامل این مرز شوند، امتیاز کارآیی از یک به آنها تخصیص داده می‌شود و از نظر فنی نسبت به همتای‌شان کارآ هستند. به تمام واحدهای تصمیم‌گیرنده دیگر امتیاز کمتر از یک و بیشتر از صفر تخصیص داده می‌شود. امتیاز کارآیی کمتر، ناکارآیی فنی بیشتر واحد تصمیم‌گیرنده را بیان خواهد کرد. از نظر فنی، واحدهای ناکارآ نسبت به واحدهای تصمیم‌گیرنده روی مرز از ورودی‌هایی با وزن بیشتر برای هر خروجی موزون استفاده می‌کنند یا خروجی کم وزن‌تری برای هر ورودی موزون تولید می‌کنند [۷].

امتیاز کارآیی در حضور عوامل ورودی و خروجی به این ترتیب تعریف می‌شود:

(مجموع موزون ورودی‌ها / مجموع موزون خروجی‌ها) = بیشینه‌سازی مشروط بر محدودیت‌ها

DEA علاوه بر محاسبه امتیازهای کارآیی، سطح و میزان ناکارآیی برای هر ورودی و خروجی را نیز تعیین می‌کند. مقدار ناکارآیی به واسطه مقایسه با یک مجموعه محدب از دو یا چند DMU که روی مرز کارآ قرار گرفته‌اند و از سطح مشابهی ورودی استفاده می‌کنند و سطح مشابه یا بیشتری خروجی تولید می‌کنند، تعیین می‌شود [۱]. این مجموعه را "مجموعه مرجع" می‌نامند که یک واحد ترکیبی فرضی تحت عنوان واحد مجازی ایجاد می‌کند. اگر واحد مجازی ورودی کمتری را برای دستیابی به خروجی به دست آمده توسط واحد مورد ارزیابی ضروری بداند یا با همان ورودی‌ها بتواند خروجی‌های بیشتری تولید کند واحدی که ارزیابی می‌شود به طور نسبی ناکارآ قضاوت می‌شود و اگر واحد مجازی همان مقدار ورودی را الزام کند که واحد مورد ارزیابی مصرف کرده است و مقدار خروجی برابری با واحد مورد ارزیابی ایجاد کند به طور نسبی کارآ قضاوت می‌شود [۴]. واحد ناکارآ با مطالعه واحد کارآی مرجع در ابعاد مختلف (فناوری، رویه‌ها، فرایندها، مدیریت و...) قادر خواهد بود تغییرات مورد نیاز خود را برای الگوبرداری منطقی شناسایی و اعمال کند.

مدل‌های اصلی DEA

فارل در سال ۱۹۵۷ برای اولین بار تخمین کارآیی با روش‌های ناپارامتریک را مطرح کرد. موردی که فارل برای اندازه‌گیری کارآیی مدنظر قرار داده بود شامل یک ورودی و یک خروجی بود. در سال ۱۹۷۸ چارنز، کوپر و رودز دیدگاه فارل

را توسعه دادند و یک مدل برنامه‌ریزی ریاضی به صورت کسری و غیرخطی ارائه کردند که توانایی اندازه‌گیری کارآیی با چندین ورودی و خروجی را داشت. این مدل، تحلیل پوششی داده‌ها یا مدل CCR نام گرفت. در سال ۱۹۸۴ بنکر، چانز و کوپر با تغییر در مدل جدیدی را عرضه کردند که به BCC معروف شد. تفاوت این دو مدل در نوع بازده به مقیاس آن‌هاست. مدل CCR دارای بازده به مقیاس ثابت و مدل BCC دارای بازده به مقیاس متغیر است.

به طور کلی دو نوع راهکار بهبود بخش برای واحدهای ناکارآ و رسیدن به مرز کارآیی وجود دارد:

الف. کاهش ورودی‌ها بدون کاهش خروجی‌ها تا رسیدن به واحدی روی مرز کارآیی. به عبارتی ثابت نگه داشتن مقدار خروجی و کاهش تناسب ورودی‌ها. این دیدگاه را "ماهیت ورودی بهبود عملکرد" یا "سنجش کارآیی با ماهیت ورودی محور" می‌نامند.

ب. افزایش خروجی‌ها تا رسیدن به واحدی روی مرز کارآیی بدون جذب ورودی‌های بیشتر. این دیدگاه را "ماهیت خروجی بهبود عملکرد" یا "سنجش کارآیی با ماهیت خروجی محور" می‌نامند.

دیدگاه انتخاب بستگی به شرایط دارد. در موارد مشابه جایی که ورودی‌ها تقریباً ثابت هستند، مدل خروجی محور مناسب‌تر است و در مواردی که خروجی‌ها به طور تنگاتنگی منطبق با اهداف سازمان هستند یا توسط عوامل خارجی محدود می‌شوند، مدل ورودی محور مناسب است [۸].

علاوه بر این، هرمدل می‌تواند به دو صورت ارائه شود: صورت اول یا مدل اولیه (مدل مضربی) که روی مضرب‌های مجازی برای ورودی‌ها و خروجی‌ها تأکید می‌کند و صورت دوم یا مدل ثانویه (مدل پوششی) که روی روابط میان DMU مورد ارزیابی و دیگر DMU‌های مجموعه تأکید دارد [۵].

مدل CCR در ادامه تشریح می‌شود.

مدل CCR

فرض کنیم n واحد تصمیم‌گیرنده وجود دارد، هر یک از این واحدها از m ورودی برای تولید s خروجی استفاده می‌کنند. X_{ij} مقدار ورودی i ($i=1,2,\dots,m$) است که به وسیله DMU_J ($J=1,2,\dots,n$) مورد استفاده قرار می‌گیرد و Y_{rj} مقدار خروجی r ($r=1,2,\dots,s$) تولید شده توسط DMU_J ($J=1,2,\dots,n$) می‌باشد. متغیرهای v_i ($i=1,2,\dots,m$) و u_r ($r=1,2,\dots,s$) به ترتیب وزن‌های شاخص‌های خروجی و شاخص‌های ورودی هستند. کارآیی فنی DMU_0 به صورت زیر به دست می‌آید:

[۳]

$$\text{Max} Z_0 = \sum_{r=1}^s u_r y_{r_0}$$

Subject To:

$$\sum_{i=1}^m v_i x_{i_0} = 1$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0$$

$$u_r \geq 0, v_i \geq 0$$

$$r=1, \dots, s ; i=1, \dots, m ; j=1, \dots, n$$

مدل مضربی CCR- ورودی محور

این مدل رفتار هر DMU_0 را در ارتباط با عملکرد تمام DMU_J ها ، $J=1,2,\dots,n$ ارزیابی می‌کند.

مدل فوق را فرم مضربی CCR ورودی محور می‌نامند. این مدل را برای تک تک واحدهای تصمیم‌گیرنده حل نموده که مقدار بهینه آن، میزان کارآیی یا ناکارآیی واحد تحت ارزیابی را نشان می‌دهد.

مدل رتبه‌بندی واحدهای کارآ

مدل‌های اصلی DEA، به دلیل عدم رتبه‌بندی کامل بین واحدهای کارآ، امکان مقایسه واحدهای کارآ با یکدیگر را فراهم نمی‌آورند. بنابراین نیاز به رتبه‌بندی بین واحدهای کارآ و حفظ میزان عدم کارآیی اهمیتی اجتناب‌ناپذیر دارد. تلاش‌های تحقیقاتی اندرسون و پترسون را می‌توان از نخستین رهیافت‌های قابل قبول در این زمینه دانست که منجر به ارائه رتبه‌بندی AP برای رتبه‌بندی واحدهای کارآ شد. روش کلی مدل AP بر میزان تغییر مرز کارآیی، پس از حذف واحد مورد بررسی از ارزیابی به وجود می‌آید. در ارزیابی به روش AP محدودیت متناظر به واحد تحت بررسی، از ارزیابی حذف می‌شود. این محدودیت سبب می‌شود که حداکثر مقدار تابع هدف برابر با ۱ گردد. با حذف این محدودیت، کارآیی واحد مورد بررسی می‌تواند بیشتر از ۱ شود [۶]. مدل ریاضی رتبه‌بندی کامل با نگرش AP با استفاده از مدل مضربی CCR با حذف واحد تصمیم‌گیرنده تحت بررسی از ارزیابی برای واحد صفر به صورت زیر می‌باشد:

$$\text{Max} Z_0 = \sum_{r=1}^s u_r y_{r_0}$$

Subject To:

$$\sum_{i=1}^m v_i x_{i_0} = 1$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{r_j} - \sum_{i=1}^m v_i x_{i_j} \leq 0$$

$$u_r \geq 0, v_i \geq 0 \quad ; j=1, \dots, n \quad ; J \neq J_0$$

مدل AP

روش تحقیق

مطالعه حاضر، مقطعی و تحلیلی - کاربردی است. جامعه آماری این پژوهش، کل ۱۶ بیمارستان تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی بود که ۱۱ بیمارستان آموزشی (A-K) و ۵ بیمارستان غیر آموزشی (L-P) را شامل می‌شد. داده‌های مورد نیاز برای ۳ سال مورد بررسی (۸۴-۸۶) با مراجعه به اداره آمار دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی جمع‌آوری شد. از آنجا که در مسیر انجام تحقیق از داده‌های واقعی و اسناد و مدارک و آمارهای عملکردی بیمارستان‌ها بهره گرفته شده، بررسی روایی و پایایی موضوعیت نداشت.

قدرت تفکیک مدل CCR از مدل BCC به مراتب بیشتر است. به همین دلیل برای اندازه‌گیری کارآیی فنی در این تحقیق، مدل مضربی CCR انتخاب شده است و چون مدیران بیمارستان و تصمیم‌گیرندگان معمولاً کنترل بیشتری بر ورودی‌ها دارند تا خروجی‌هایشان و در اکثر مطالعات به جای تقاضای فزاینده برای خدمات بهداشتی تأکید بر کنترل هزینه‌ها است [۱۲]، مدل ورودی محور را برای این مطالعه برگزیدیم. هم‌چنین مدل AP برای رتبه‌بندی بیمارستان‌ها انتخاب شده است. با گردآوری داده‌های تحقیق، در واکاوی داده‌ها از مدل‌سازی استفاده خواهد شد. برای این منظور با توجه به مفاهیم تحلیل پوششی داده‌ها، مدل، طراحی و نسبت به حل آن با نرم‌افزار LINDO اقدام شده است.

معرفی شاخص‌های ورودی و خروجی

انتخاب مناسب‌ترین مجموعه از متغیرهای ورودی و خروجی مرحله حساسی در هر مطالعه اندازه‌گیری کارآیی است. با مطالعه کتابخانه‌ای و اینترنتی تحقیقات کاربردی و مصاحبه با اساتید و کارشناسان آشنا با سازمان بیمارستان، منابع تخصیص یافته به بیمارستان‌ها به ترتیب ۱. زیربنا؛ ۲. تخت فعال از ورودی‌های سرمایه‌ای؛ ۳.

پرسنل پزشکی و ۴. پرسنل پیراپزشک از ورودی‌های نیروی انسانی سازمان بیمارستان به‌عنوان شاخص‌های ورودی انتخاب شدند.

ارائه خدمات درمانی به افراد بیشتری از آحاد جامعه که به بخش بهداشت و درمان احتیاج پیدا می‌کنند، همواره یکی از دغدغه‌های اصلی بیمارستان‌های دولتی است. تعدادی از مطالعات مربوط به اندازه‌گیری کارآیی بیمارستان‌ها مبتنی بر DEA، خدمات درمانی بیمارستان را به سه طبقه تقسیم کرده‌اند: ۱. خدمات سرپایی؛ ۲. خدمات اورژانسی و ۳. خدمات بستری [۱۳]. لذا در مطالعه حاضر به ترتیب برای پوشش طبقه اول، ۱. تعداد پذیرش و ویزیت بیماران سرپایی، برای پوشش طبقه دوم، ۲. تعداد پذیرش و ویزیت بیماران اورژانسی و برای پوشش طبقه سوم، ۳. تعداد پذیرش بیماران بستری شده، ۴. تعداد عمل جراحی در اتاق عمل و ۵. ضریب اشغال تخت به‌عنوان شاخص‌های خروجی انتخاب شدند.

یافته‌های پژوهش

اگر مقیاس شاخص‌های کمی با یکدیگر متفاوت باشد انجام عملیات ریاضی پیش از بی‌مقیاس کردن یا یکسان‌سازی مقیاس‌ها مجاز نیست [۱]. چون در این مطالعه شاخص زیربنا به مترمربع و ضریب اشغال تخت به درصد و مابقی شاخص‌ها به تعداد است، داده‌ها را بی‌مقیاس می‌کنیم. جهت بی‌مقیاس‌سازی از روش نرمالیزه

به فرمول $\frac{r_{ij}}{\sum_{i=1}^m r_{ij}}$ استفاده شده است (r_{ij} هر عنصر از ماتریس است).

براساس فرم مدل انتخاب و ۹ شاخص و ۱۶ بیمارستان، مدل برنامه‌ریزی خطی با ۹ متغیر و ۱۷ محدودیت برای هر بیمارستان ایجاد می‌شود. به‌منظور اندازه‌گیری کارآیی بیمارستان‌ها، باید در هر سال ۱۶ مدل برنامه‌ریزی خطی ساخته شود که تفاوت آن مدل‌ها با یکدیگر در تابع هدف و محدودیت اول بوده و سایر محدودیت‌ها بدون تغییر باقی خواهند ماند. با توجه به این که دوره مورد ارزیابی ما

در این تحقیق سه سال در نظر گرفته شده است، در مجموع ۴۸ مدل برنامه ریزی خطی (۱۶ مدل در هر سال) برای اندازه گیری کارآیی فنی هر بیمارستان طی سال های ۸۴، ۸۵، ۸۶ ساخته شد و با نرم افزار حل شد که برای نمونه جواب کامل حل مدل ساخته شده برای اندازه گیری کارآیی بیمارستان A در سال ۱۳۸۴ در جدول زیر ارائه می شود.

جدول ۲. حل مدل DEA برای اندازه گیری کارآیی بیمارستان A در سال ۱۳۸۴

متغیر	جواب	هزینه کاهشده	متغیر	جواب	هزینه کاهشده
U1	۱/۸۸۳۷۳۴	۰	V1	۰	۰/۰۳۳۷۶۲
U2	۰	۰/۱۰۶۴۲۳	V2	۰	۰/۰۱۷۳۰۷
U3	۴/۲۱۳۱۸۸	۰	V3	۳/۱۳۷۸۲۱	۰
U4	۰	۰/۰۰۵۸۶۴	V4	۶/۲۰۷۶۷۳	۰
U5	۰	۰/۰۲۹۶۷۵		Z*=۰/۵۷۴۳۴۷۰	

شماره محدودیت	کمکی یا مصنوعی	مقدار	قیمت سایه	بیمارستان مربوطه	شماره محدودیت	کمکی یا مصنوعی	مقدار	قیمت سایه	بیمارستان مربوطه
۱	R1	۰	۰/۵۷۴۳۴۷		۱۰	S9	۰/۴۸۸۵۹۲	۰	I
۲	S1	۰/۴۲۵۶۵۳	۰	A	۱۱	S10	۰/۰۹۶۷۸۴	۰	J
۳	S2	۰/۱۹۳۹۷۳	۰	B	۱۲	S11	۰/۲۰۸۵۸۱	۰	K
۴	S3	۰/۶۴۸۳۵۲	۰	C	۱۳	S12	۰/۰۶۸۶۰۹	۰	L
۵	S4	۰/۱۰۳۴۷	۰	D	۱۴	S13	۰/۰۱۹۰۲	۰	M
۶	S5	۰/۳۲۸۹۲۳	۰	E	۱۵	S14	۰	۰/۸۹۰۸۸۳	N
۷	S6	۰/۴۴۷۷۷	۰	F	۱۶	S15	۰/۰۵۴۸۶۹	۰	O
۸	S7	۰/۱۵۷۷۳۴	۰	G	۱۷	S16	۰	۰/۳۶۸۴۹۹	P
۹	S8	۰	۰/۱۹۷۹۷۴	H					

بر اساس مفهوم DEA بیمارستان A با اندازه کارآیی ۰/۵۷۴ (مقدار Z^*) در این سال ناکارا شناخته می شود. مقدار متغیرهای تصمیم، وزن های هر یک از شاخص های ورودی و خروجی را نشان می دهند:

$$U_r: \text{وزن داده شده به خروجی } r \text{ ام } (r = 1, 2, \dots, 5)$$

v_i : وزن داده شده به ورودی i ام ($i = 1, 2, \dots, 4$)

برای الگوگیری بیمارستان ناکارآ، از میان بیمارستان‌های کارآ در هر سال آن‌هایی را به‌عنوان مرجع انتخاب می‌کنیم که مقدار متغیر مازاد (کمبود) آن‌ها برابر صفر و قیمت سایه آن‌ها مخالف صفر باشد [۳]. برای مثال بیمارستان‌های P و N و H برای تشکیل بیمارستان مجازی ناکارآی A به‌عنوان مرجع عمل می‌کنند. میانگین موزون ورودی‌ها و خروجی‌های بیمارستان مجازی با به‌کارگیری قیمت سایه بیمارستان‌های مرجع به‌عنوان وزن، به فرمول زیر محاسبه می‌شود که نتایج این محاسبات برای بیمارستان A در جدول ۳ آمده است.

$$\text{ورودی بیمارستان مرجع } i \text{ ام} \times \text{قیمت سایه بیمارستان مرجع } i \text{ ام} = \sum_{i=1}^n \text{ورودی}$$

بیمارستان مجازی

$$\text{خروجی بیمارستان مرجع } i \text{ ام} \times \text{قیمت سایه بیمارستان مرجع } i \text{ ام} = \sum_{i=1}^n \text{خروجی}$$

بیمارستان مجازی

n : تعداد بیمارستان‌های مرجع

با مقایسه مقادیر فعلی ورودی‌ها و خروجی‌های بیمارستان A و مقادیر به دست آمده برای بیمارستان مجازی، می‌توان مصرف مازاد ورودی و کمبود تولید خروجی این بیمارستان در سال ۱۳۸۴ را محاسبه کرد.

پس از تعیین امتیاز کارآیی، می‌توان بیمارستان‌ها را رتبه‌بندی کرد. بیمارستان‌های ناکارآ براساس امتیازشان رتبه‌بندی می‌شوند و بیمارستان‌های کارآ با حذف بیمارستان کارآی مورد بررسی از مرز مجموعه امکان یا به عبارتی حذف محدودیت مربوط به آن بیمارستان در مدل CCR مضربی- ورودی محور، اجازه داده می‌شود که کارآیی بیشتر از یک اختیار کند. بنابراین هر بیمارستان کارآیی که در مدل AP امتیاز کارآیی بیشتری را کسب کند رتبه بهتری خواهد داشت.

جدول «الف» پیوست، نتایج محاسبات مدل CCR و AP را برای تک‌تک بیمارستان‌ها به تفکیک سال مورد بررسی نشان می‌دهد.

نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت بسیار بالای بیمارستان‌ها در ارائه خدمات بهداشتی و درمانی و تأثیر زیاد آن‌ها بر کارآیی نظام مراقبت‌های بهداشتی کشور استفاده از مدل تحلیل پوششی داده‌ها با ارائه امکان مقایسه و رتبه‌بندی و الگوگیری می‌تواند گامی نوین برای بهبود مستمر عملکرد بیمارستان‌ها و بخصوص بخش بهداشت کشور باشد.

یافته‌ها نشان می‌دهد که در سال ۱۳۸۴، ۴۳/۷۵ درصد از بیمارستان‌ها کارآ و ۵۶/۲۵ درصد غیر کارآ شناخته شدند. در سال ۱۳۸۵ تعداد بیمارستان‌های کارآ کاهش یافته و به میزان ۳۱/۲۵ درصد رسید. در سال ۱۳۸۶ تعداد بیمارستان‌های کارآ افزایش یافته و ۳۷/۵ درصد از کل بیمارستان‌ها را شامل شد.

بیمارستان P در هر سه سال کارآمدترین بیمارستان نسبت به پانزده بیمارستان دیگر بوده و رتبه اول را کسب کرده است و بیمارستان I با امتیاز میانگین ۰/۳۷ در سه سال ناکارآمدترین بیمارستان بوده و رتبه شانزدهم را از منظر کارآیی فنی کسب کرده است. علاوه بر این میانگین امتیاز کارآیی بیمارستان‌های ناکارآمد در هر سه سال در محدوده ۰/۷۴۷-۰/۳۷ قرار دارد. این بدین معناست که بیمارستان‌های ناکارآمد ۳۷ تا ۷۴/۷ درصد منابع بیشتری را نسبت به مقدار مورد نیاز برای دستیابی به همان سطح از خروجی‌ها مصرف کردند.

جدول ۳. پارامترهای کارآیی برای کل بیمارستان‌ها و به تفکیک نوع آن‌ها در هر سال

پارامترهای مربوط به کارآیی	کل بیمارستان‌ها			بیمارستان‌های آموزشی			بیمارستان‌های غیرآموزشی		
	۸۴	۸۵	۸۶	۸۴	۸۵	۸۶	۸۴	۸۵	۸۶
میانگین کارآیی	۰/۸۱۹	۰/۷۲۷	۰/۷۹۶	۰/۷۵۹	۰/۶۳۴	۰/۷۲۸	۰/۹۵	۰/۹۳۱	۰/۹۴۶
انحراف معیار	۰/۲۱۳	۰/۲۳۹	۰/۲۱۶	۰/۲۲۵	۰/۲۱۴	۰/۲۲۶	۰/۱۱۲	۰/۱۵۳	۰/۰۷۷
کمترین امتیاز کارآیی	۰/۴۱	۰/۳۴۴	۰/۳۵۶	۰/۴۱	۰/۳۴۴	۰/۳۵۶	۰/۷۵	۰/۶۵۷	۰/۸۳۵
بیشترین امتیاز کارآیی	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
تعداد بیمارستان- های کارآ	۷	۵	۶	۳	۱	۳	۴	۴	۳
تعداد بیمارستان- های ناکارآ	۹	۱۱	۱۰	۸	۱۰	۸	۱	۱	۲

در جدول ۳، مقایسه‌ای میان پارامترهای کارآیی انجام گرفته است که نشان می‌دهد میانگین امتیاز کارآیی ۱۶ بیمارستان در سال ۸۴ با انحراف معیار ۰/۲۱۳، ۰/۸۱۹ است که نسبت به میانگین امتیاز کارآیی کل بیمارستان‌ها در طول هر سال از دوره ۸۴-۸۶ بالاترین را داراست و میانگین امتیاز کارآیی بیمارستان‌ها در سال ۸۵ با انحراف معیار، ۰/۲۳۹، ۰/۷۲۷ بود که نسبت به میانگین امتیاز کارآیی کل بیمارستان‌ها در طول هر سه سال پایین‌ترین مقدار است. مقایسه میان بیمارستان‌های آموزشی و غیرآموزشی نشان می‌دهد که در سال ۱۳۸۴، ۲۷/۲۷ درصد از بیمارستان‌های آموزشی و ۸۰ درصد از بیمارستان‌های غیرآموزشی کارآ بودند. در سال ۱۳۸۵، ۹/۰۹ درصد از بیمارستان‌های آموزشی و ۸۰ درصد از بیمارستان‌های غیرآموزشی کارآ بودند. در سال ۱۳۸۶، ۲۷/۲۷ درصد از بیمارستان‌های آموزشی و ۶۰ درصد از بیمارستان‌های غیرآموزشی کارآ بودند. به‌طور کلی از نظر کارآیی فنی، بیمارستان‌های غیرآموزشی در وضعیت بهتری نسبت به بیمارستان‌های آموزشی قرار داشتند.

از آنجایی که تعداد بیمارانی که به بیمارستان مراجعه می‌کنند چندان تحت کنترل مدیر بیمارستان نمی‌باشد، پس در زمینه کمبود تولید خروجی در این تحقیق اظهار نظر امکان‌پذیر نیست. اما با استفاده از تعریف مجموعه مرجع و امکان الگوگیری از بیمارستان‌های کارآ، در جدول «ب» پیوست، صرفه‌جویی‌های بالقوه‌ای که در صورت کارآ بودن بیمارستان‌های ناکارآ در مورد شاخص‌های ورودی ممکن است به‌دست آید، برای مدیران و مسئولان بیمارستان‌ها پیشنهاد می‌شود.

با توجه به عدد میانگین در مجموع بیمارستان‌ها، بیشترین امکان صرفه‌جویی منابع با متوسط ۶۲/۴۴ درصد به زیر بنا اختصاص دارد. این مقدار برای هر بیمارستان ناکارآ در هر سال نیز در جدول قابل مشاهده است. به‌عنوان مثال در سال ۸۶ بیمارستان K با ۸۷/۲۳ درصد، بیشترین، و بیمارستان O با ۱۳/۳۴ درصد، کمترین مازاد مصرف زیربنا را دارا بودند. پیشنهاد می‌شود برای صرفه‌جویی در این ورودی، فضای اختصاص یافته بیمارستان به بخش‌های مراقبت، معاینه و درمان، انبار و محل نگهداری موقت زباله، اداری و فناوری، قسمت‌های اقامتی و احتمالاً بخش‌های آموزشی و پژوهشی و همچنین بخش‌های حمایتی برای عملیات‌های خدماتی بازنگری شوند. میزان بهره‌برداری از تعداد پزشک و سپس پرسنل پیراپزشک با مقدار متوسط ۳۷/۱۵ و ۳۸/۵۸ درصد از شرایط بهتری نسبت به سایر ورودی‌ها برخوردار بودند که برای صرفه‌جویی و استفاده بهینه از این دوگروه ورودی، راهکارهایی چون جذب و استخدام نیرو بر مبنای نیاز بیمارستان و بیماران و جامعه و جلوگیری از جذب و نگهداری پرسنل متخصصی که چندان ارتباطی با نوع مراجعه‌کنندگان به بیمارستان ندارند، با استفاده از روش‌های تخصیص شغل و برنامه زمان‌بندی مناسب پیشنهاد می‌شوند. عدم هماهنگی نبودن بین مدیر با بخش پذیرش و خدمات درمانی بیمارستان، متوسط مازاد مصرف ۴۳/۸۸ درصدی تخت فعال را سبب شده است که با تخصیص بهینه تخت‌ها بر اساس حجم بیماران بخش و متوسط

طول درمان، قابل جبران خواهد بود. به‌طور کلی صرفه‌جویی در ورودی‌ها علاوه بر بهبود عملکرد و ارتقای بهره‌وری و کارآیی بیمارستان‌ها به آزادسازی منابعی که ممکن است کمک به‌سزایی برای افزایش کیفیت درمان و فراهم کردن خدمات ترویجی و پیشگیری (مثل آموزش بیماران و کارکنان) و اهداف دیگر، داشته باشد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که ترکیب مناسبی از ورودی‌ها برای تولید حداقل هزینه انتخاب نشده و این مسئله نوعی ناکارآیی فنی - اقتصادی به‌وجود می‌آورد و باتوجه به این‌که فضای رقابتی برای هر بیمارستان وجود ندارد، نوعی انحصار در بخش‌های مختلف بیمارستانی ایجاد شده که ممکن است از مهم‌ترین دلایل عدم استفاده بهینه از ترکیب ورودی‌ها باشد.

پیوست ۱.

جدول «الف»: اندازه کارآیی و نوع کارآیی و رتبه بیمارستان‌ها در سه سال مورد بررسی

رتبه	نوع کارآیی	کارآیی	سال	بیمارستان	رتبه	نوع کارآیی	کارآیی	سال	بیمارستان
۱۶	ناکارآ	۰/۴۱	۸۴		۱۴	ناکارآ	۰/۵۷۴	۸۴	
۱۶	ناکارآ	۰/۳۴۴	۸۵	I	۱۳	ناکارآ	۰/۴۶۸	۸۵	A
۱۶	ناکارآ	۰/۳۵۶	۸۶		۱۳	ناکارآ	۰/۵۹۲	۸۶	
۹	ناکارآ	۰/۹۲۴	۸۴		۷	کارآ	۱	۸۴	
۷	ناکارآ	۰/۸۰۵	۸۵	J	۸	ناکارآ	۰/۷۱۹	۸۵	B
۶	کارآ	۱	۸۶		۸	ناکارآ	۰/۸۹	۸۶	
۱۲	ناکارآ	۰/۶۹۳	۸۴		۱۳	ناکارآ	۰/۵۸۲	۸۴	
۱۱	ناکارآ	۰/۵۸۸	۸۵	K	۱۴	ناکارآ	۰/۴۶۶	۸۵	C
۱۴	ناکارآ	۰/۵۳۴	۸۶		۱۲	ناکارآ	۰/۶۵۱	۸۶	
۱۰	ناکارآ	۰/۷۵	۸۴		۳	کارآ	۱	۸۴	
۱۰	ناکارآ	۰/۶۵۷	۸۵	L	۴	کارآ	۱	۸۵	D
۹	ناکارآ	۰/۸۳۵	۸۶		۲	کارآ	۱	۸۶	
۲	کارآ	۱	۸۴		۱۱	ناکارآ	۰/۷۱۱	۸۴	
۳	کارآ	۱	۸۵	M	۹	ناکارآ	۰/۷۱۴	۸۵	E
۳	کارآ	۱	۸۶		۱۰	ناکارآ	۰/۷۹۶	۸۶	
۴	کارآ	۱	۸۴		۱۵	ناکارآ	۰/۴۹۸	۸۴	
۲	کارآ	۱	۸۵	N	۱۵	ناکارآ	۰/۳۸۹	۸۵	F
۴	کارآ	۱	۸۶		۱۵	ناکارآ	۰/۴۸۷	۸۶	

۶	کارآ	۱	۸۴		۸	ناکارآ	۰/۹۶۱	۸۴	
۵	کارآ	۱	۸۵	O	۱۲	ناکارآ	۰/۵۷	۸۵	G
۷	ناکارآ	۰/۸۹۷	۸۶		۱۱	ناکارآ	۰/۷۰۴	۸۶	
۱	کارآ	۱	۸۴		۵	کارآ	۱	۸۴	
۱	کارآ	۱	۸۵	P	۶	ناکارآ	۰/۹۰۷	۸۵	H
۱	کارآ	۱	۸۶		۵	کارآ	۱	۸۶	

جدول «ب»: درصد صرفه جویی بالقوه در شاخص های ورودی بیمارستان های ناکارآ طی سه سال

ردیف	تعداد پیرا پزشکی			تعداد پزشکی			تخت فعال			زیربنا			میانگین سه سال
	۸۶	۸۵	۸۴	۸۶	۸۵	۸۴	۸۶	۸۵	۸۴	۸۶	۸۵	۸۴	
A	۴۰/۴	۵۳/۱	۴۳	۴۱/۳	۵۷/۴	۴۳/۱	۴۹/۳	۵۹/۹	۳۵	۶۲/۳	۸۵/۵	۶۵/۹	
B	۳۰/۸	۳۹/۷		۱۳	۲۶		۴۴/۱	۳۵/۸		۴۲	۶۸/۴		
C	۴۱/۵	۵۴/۱	۴۱/۶	۳۵/۱	۵۳/۱	۴۱/۵	۳۹/۳	۵۳/۳	۴۳/۳	۵۸/۸	۸۴/۹	۶۰/۶	
D													
E	۲۰	۲۸/۳	۲۹/۲	۲۰	۲۸/۲	۲۸/۷	۴۱/۷	۵۰/۳	۳۹/۴	۶۷/۹	۶۴	۵۵/۷	
F	۵۱/۲	۶۰/۴	۵۰	۵۱/۹	۶۱/۵	۵۰/۷	۵۷/۳	۶۵/۸	۵۰/۷	۵۱/۷	۷۳/۲	۵۴/۵	
G	۲۹/۱	۵۰/۶	۳۳/۳	۳۰/۵	۴۲/۸	۳/۸	۳۴/۲	۴۲/۵	۳۷/۸	۲۸/۵	۶۲/۸	۲/۸	
H		۹/۲			۴۳/۹			۱۱/۲			۶۸		
I	۶۴	۶۵	۵۸/۷	۶۴/۸	۶۵/۴	۵۹/۷	۶۴/۲	۶۸	۶۶/۱	۷۳/۱	۸۱/۷	۷۱	
J		۲۰/۱	۲۱		۲۲/۸	۸/۳		۱۹/۶	۸		۸۵/۸	۲۸/۲	
K	۴۷/۲	۴۱/۲	۳۱	۴۷/۳	۴۸	۳۹/۲	۴۸/۴	۵۵	۵۷/۸	۸۷/۲	۸۶/۵	۸۶	
L	۳۹/۸	۳۲/۹	۲۴/۴	۱۷/۳	۳۵/۷	۲۴	۱۵/۳	۴۴/۸	۴۵	۷۱/۴	۷۱/۴	۷۸/۵	
M													
N													
O	۹/۷			۱۸/۹			۱۳			۱۳/۳			
P													
	۳۸/۵۳			۳۷/۰۲			۴۳/۷۸			۶۲/۳۶			

منابع

۱. اصغرپور. محمدجواد (۱۳۸۵)، "تصمیم‌گیری‌های چند معیاره"، چاپ چهارم، تهران: دانشگاه تهران.
۲. قائم پناه، محمد جعفر و علاء‌الدین، فرشید (۱۳۸۱)، "استقرار مدیریت مبتنی بر عملکرد در اورژانس بیمارستان ضیائیان"، طرح پژوهشی، تهران: مؤسسه پژوهشگران سلامت.
۳. مهرگان، محمدرضا (۱۳۸۳)، "مدل‌های کمی در ارزیابی عملکرد سازمان‌ها (تحلیل پوششی داده‌ها)"، تهران: دانشکده مدیریت دانشگاه تهران.
4. Al-Shammari, M. (1999), "A Multi-criteria Data Envelopment Analysis Model for Measuring the Productive Efficiency of Hospitals", *International Journal of Operations & Production Management*, 19 (9), 879-890.
5. Al-Share, Kh. (1998), "Robustness of Data Envelopment Analysis (DEA) Efficiency Classification: An Empirical Study of Jordanian Hospitals", A Dissertation for the Degree of Doctor of Philosophy, University of Texas at Arlington.
6. Anderson.P. and Peterson, N. C. (1993), "A Procedure for Ranking Efficient Units in Data Envelopment Analysis" *Management Science*, 39, (10), 1261-1294.
7. Ersoy, K; Kavuncubasi, S, Ozcan, Y. A. and Harris.J. M. (1997), "Technical Efficiencies of Turkish Hospitals: DEA Approach", *Journal of Medical Systems*, 21, (2), 1-20.
8. Golany.B, Roll.Y.(1989). "An Application Procedure for DEA" *OMEGA International Journal of Management Science*, 17, (3), 237-250.
9. Harrison, J. P.; Coppola, M. N. and Wakefield, M.(2004), "Efficiency of Federal Hospitals in the United States," *Journal of Medical Systems*, 28 (5), 411-422.
10. Hollingsworth, B; Dawson, P. J. and Maniadakis, N.(1999), "Efficiency Measurement of Health Care: A Review of Non-parametric Methods and Applications", *Health Care Management Science*, 2, 161-172.
11. Kabnurkar, A.(2001), "Mathematical Modeling for Data Envelopment Analysis with Fuzzy Restrictions on Weights", Thesis Submitted for the Degree of Masters of Science in Industrial and

Systems Engineering, Faculty of the Virginia Polytechnic Institute.

12. O'Neill, L.; Rauner, M. Heidenberger, K. and Kraus, M. (2007), "A Cross-National Comparison and Taxonomy of DEA-based Hospital Efficiency Studies", *Socio-Economic Planning Sciences*, 15, 120-137.
13. Ozcan, Y. A.; Luke, R. D. and Haksever, C. (1992), "Ownership and Organizational Performance: A Comparison of Technical Efficiency Across Hospital Types", *Med. Care*, 30, 794-780.